

[Undervisningsministeren.]

vikle sig i Ro deroppe, saa tror jeg nok, det skal vise sig, at den færøske Befolkning vil være interesseret i, at Børnene i Skolen lærer at tale og skrive det danske Sprog og derigennem faar Mulighed for at indleve sig i dansk Kultur, hvad der er en Nødvendighed for en lille Del af Befolkningen, der lever saa isoleret som Befolkningen paa Færøerne.

Rytter: Jeg er ligesom det ærede Medlem for 7de Kreds (Nielsen) noget overrasket over, at det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) har benyttet den omtalte Artikel som Grundlag for en Forespørgsel. Jeg synes, det er noget kunstigt anlagt. Jeg læste forleden i et Dagblad et heftigt Angreb paa en Del af Regeringen — det var endda et radikalt Blad, som angreb Regeringen eller en Del af den meget stærkt. Nu vil jeg være spændt paa, om den ærede Ordfører for Forespørgerne ogsaa i den Anledning vil komme med en Forespørgsel, eventuelt med en Dagsorden — jeg tror det ikke.

Hvad selve det foreliggende Spørgsmaal angaar, drejer det sig jo dels om Erhvervsforhold, dels om forskellige kulturelle Forhold. Med Hensyn til de økonomiske Forhold er Situationen den, at man paa Færøerne er klar over, at alle henede, uanset Parti, uanset om man er Radikal, Socialdemokrat, Konservativ eller Venstre, er villige til at støtte Færøerne; der har overhovedet ikke været Strid om noget færøsk Spørgsmaal henede, hvad ogsaa det ærede Medlem for 7de Kreds (Nielsen) udtalte. Naar dette Spørgsmaal alligevel er draget frem i „Dimmalætting“, er det, fordi Sambandspartiet føler sig noget skuffet over den Fremgangsmaade, der er brugt.

Jeg maa her indskyde den Bemærkning, at den ærede Forespørger var i Uvished om, hvorvidt Artiklen var skrevet af, eller i alt Fald gennemset eller aftalt med den nuværende Folketingsmand for Færøerne. Den ærede Forespørger kunde ligesom jeg have spurgt den ærede Folketingsmand. Han vilde saa have faaet det Svar, at Folketingsmanden hverken har skrevet Artiklen eller set den, inden den blev offentliggjort, og at den heller ikke er skrevet efter Aftale med ham; men de Tanker, der ligger til Grund for Artiklen med Hensyn til Erhvervsforhold og med Hensyn til de kulturelle Forhold, er han selvfølgelig som Sambandsmand enig i.

Hvad det erhvervspolitiske Spørgsmaal angaar, har jeg pointeret den Enighed, der

altid har været her paa Rigsdagen. Artiklen viser imidlertid, at Sambandspartiet ser paa den Udvikling, der har fundet Sted, med nogen Skepsis. Over for den højtærede Statsminister, som selvfølgelig har fulgt disse Forhold paa nært Hold, vil jeg gerne ganske kort rekapitulere, hvorledes Udviklingen har været.

Da Sambandspartiet dannedes i 1906, var det med det Program, at man ikke vilde have nogen økonomisk Overenskomst med Danmark. Den daværende Formand for Selvstyrepartiet mødte op med et saakaldt Tilbud om en økonomisk Aftale mellem Færøerne og Danmark. Sambandspartiet stillede sig paa det Standpunkt: Vi er et Amt i Kongeriget Danmark, vi vil selvfølgelig ikke have nogen Aftale om, hvorledes vore økonomiske Forhold heroppe skal ordnes; ligesom for de øvrige Amter maa hver Sag løses for sig; naar Trang opstaa, maa vi forhandle med Regeringen om Hjælp. Det var det Synspunkt, paa hvilket Sambandspartiet dannedes i 1906, og paa det Standpunkt har Partiet staaet lige siden. I 1930 kom den daværende Regering, eller maaske rettere Justitsministeren, med et Forslag, hvorefter der skulde opstilles en Finansplan for Færøerne. Med Hensyn til det Spørgsmaal tog Sambandspartiet samme Standpunkt, som det tidligere havde taget: Vi kan ikke inlade os paa en Aftale angaaende disse Forhold, hver enkelt Sag maa ligesom tidligere afgøres for sig. Paa dette Spørgsmaal blev der Valg deroppe, og Sambandspartiet sejrede, akkurat ligesom i 1906. Imidlertid blev Finansplanen ikke derfor opgivet af Ministeriet, og det medførte selvfølgelig, at Sambandspartiet, efter i to eller tre Aar at have gjort Modstand, maatte bøje sig, idet der ingen Bevillinger vilde blive givet til Færøerne paa visse nødvendige Omraader, hvis ikke Finansplanen blev gennemført. Finansplanen blev derefter gennemført, men paa den Maade, jeg har nævnt. Der blev igen Valg: Sambandspartiet tabte, bl. a. fordi det var gaaet ind for denne Finansplan, som den menige Mand paa Færøerne var imod, idet Sambandsfæringerne sagde som saa: Vi er et Amt i Danmark, man kan ikke begynde at tale om, at et Amt giver Underskud eller Overskud. Som Statsministeren rigtigt bemærkede: Der er maaske mange Amter henede, som giver Underskud. Færøerne er et Amt i Danmark, og derfor maa Sagerne behandles ligesom ellers, man maa tage Standpunkt til Spørgsmaalene, efterhaanden som de opstaa. Man gennemtrumfede altsaa Finansplanen paa Trods af Sambandspar-